

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
 a kir. tábla átellenében.
 hova a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Gazdáink teendői.

Pécs, 1897. január hó 11-én.

(Sz. Z.) Elmúlt az ünnepes mil-
 lennárius esztendő és maga után nemcsak
 az ünnepélyek, a kiállítás emlékét hagyta,
 hanem reánk mezőgazdákra némi remény-
 séget és új kilátásokat, de főleg új munkát.
 Mindenkinek el kell ismernie, hogy hazánk
 legjelentősebb közgazdasági ága: a mező-
 gazdaság, amely országunk ezredéves fen-
 tartásának alapját képezte, az utolsó hu-
 szonöt év alatt külső és belső okok
 következtében a fokozatos hanyatlást tünteti
 föl és ezzel az ország legtöbb tagot számlá-
 ló produktív osztályának elszegényedését,
 sokrészben elpusztulását. Ezzel szemben
 éppen az utóbbi években fejlődött ki ha-
 talmasan az a törekvés, melynek célja a
 mezőgazdaság helyzetének javítása. Minden
 vonalon megindult a tevékenység a mező-
 gazdaság érdekeinek behatóbb istápolására,
 a mezőgazdasággal foglalkozók helyzetének
 javítására. Hogy ebben a munkában mennyi
 ellentétes törekvésre, mennyi nehézségre
 és rossz akaratra találtunk elleneseink
 részéről, azt a napról-napra jelentkező
 küzdelmek tapasztalatai igazolták. És sokáig
 úgy látszott, hogy a mezőgazdaság helyzete-
 nek javítását célzó remények hiuk, tö-
 rekvéseink meddők maradnak, oly hatalma-
 san jelentkezett minden téren az ellentétes
 áramlat. A kitartó munka, a fáradhatatlan
 lelkesedés azonban minden nehézséget le-
 győzött és ma önérettel mondhatjuk, hogy
 a mezőgazdaság javára irányuló munkálko-
 dás gyümölcse érne kezd, törekvéseink
 megvalósulásának küszöbén állunk.

Ennek az eredménynek elérése első
 sorban a gazdatársadalom munkálkodásának
 az eredménye. Mert a gazdatársadalom volt
 az, amely lethargiához hasonló tétlenségé-
 ből az utolsó órákban, de még mindig elég
 korán kibontakozott és a cselekvés terére
 lépett, követelve jogos érdekei kielégítését.
 És nem elégedett meg a pusztá rekrimi-
 nációkkal, hanem maga is a tettek mezejére
 lépett, a midőn szervezkedvén a Gazdasági
 Egyesületek országos Szövetségében, meg-
 alkotta ama társadalmi érdekképviseletét,
 amely súlyt és tekintélyt is képes adni
 kifejezett kívánságainak.

A mezőgazdaság helyzetének javítása

terén tehát az első lépés megtörtént. A
 nagy munka sikerének alapjai készen van-
 nak. De mindez még csak előkészítő mun-
 kát a további munkálkodásra, a melynek
 kötelezettségét a multakból vettük át. Most
 már elérkezett az ideje annak, hogy a
 mezőgazdák saját helyzetük javítására éppen
 megalkotott érdekképviseletük útján mind-
 azon intézmények létesítését sürgessék és
 közvetlenül előkészítsék, a melyek a segít-
 ségre szükségeseznek mutatkoznak és azon
 káros befolyásokat eltávolítsák, a melyek
 a mezőgazdaság boldogulását megakadályozzák.

Ebben a tekintetben a most kezdődő
 esztendő már igen jelentékeny munkálko-
 dási kört nyit a társadalmi érdekképvise-
 letnek. Első sorban az Ausztriával kötendő
 vám- és kereskedelmi egyezségről kell,
 hogy e szervezet a mezőgazdaság érdekei-
 nek érvényre jutására törekedjék.

Hogy ezt a Gazdasági Egyesületek
 Országos Szövetsége a jövőben sikeresen
 fogja megtehetni, arra a mult elég biztató
 példát nyújt, amidőn ezen szervezet hiányá-
 ban is sikerült eddig is mezőgazdasági
 kívánságaink némi részét a kiegyezési
 tárgyalásoknál érvényesíteni. De ezen kívül
 a teendőknek egész sorozata áll előttünk,
 ahol a gazdasági érdekképviseleti szerve-
 zet az eredményekre való kilátással veheti
 fel a munkálkodás folyamát. Az adózási
 viszonyok rendezése és ezzel együtt a föld
 adójának leszállítása, a mezőgazdasági ter-
 mények biztosítása és megkönnyítése, a
 szövetkezetek életbeléptetése, a börze refor-
 málása által a legközelebbi jövőnek máris
 napirendre tűzött megoldandó kérdését
 jelentik.

E mellett a szakértelem terjesztésére,
 a mezőgazdasági termelés technikájának
 fejlesztésére az érdekképviseleti szervezet
 jelentékeny befolyást gyakorolhat. Végül,
 amit egyáltalában nem lehet kicsinyelni a
 Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségé-
 nének feladata a mezőgazdasággal foglalko-
 zók körében saját ügyeik iránt való
 érdeklődésüket fokozni, sőt sok tekintetben
 felkelteni, hogy a mezőgazdasági körök a
 maguk érdekeinek szolgálatában mindenkor
 résen álljanak, hogy a mezőgazdasági ér-
 dekeket érintő közdolgozatban részt vegyenek
 és azok intézésénél az őket megillető be-

folyásukat a mezőgazdaság javára érvénye-
 sítsék.

A második ezredév elsője tehát sok
 és fontos teendő végrehajtásának kötele-
 ségét rója a mezőgazdákra, de tagadhatat-
 lanul jogos reményeket is támaszt, a melyek
 alapját az előző évek munkálkodásával már
 lerakták. Hogy ezek a remények teljesed-
 hessenek, arra a mezőgazdákknak további
 fokozott ernyedetlen munkássága szükséges.
 Adjon Isten e munkássághoz elegendő ki-
 tartást és erőt az új évben.

Baranyamegye közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. január 11.

Tüntetéssel kezdődött a közgyűlés, a
 mennyiben az ülés megnyitására belépő al-
 ispán „hosszantartó zajos éljenzéssel“ fogad-
 ták a mintegy száz főre rugó közgyűlés tag-
 jai, kiknek tulnyomó része olyan derék falusi
 polgártársaink sorából került ki, a kik így
 téli idején a nadrágjukat a gatyájuk alatt
 viselik.

Alig csillapodott le az éljenzés zaja,
 Szily László, megyei alispán elfoglalván az
 elnöki széket s a következő beszéddel nyi-
 totta meg a közgyűlést:

Tisztelt megyei közgyűlés! Midőn a
 szép számban megjelent bizottsági tagokat
 szívből üdvözlöm, mielőtt az ügyrend ér-
 demleges tárgyalását megkezdendők, meg fogja
 engedni, hogy néhány szóval megemlékezzem
 ama lefolyt eseményekről, melyek kihatásai-
 ban az egész országot érdeklik. Értem ez
 alatt a legutóbb lefolyt általános képviselő
 választásokat.

Annyi politikai párt nem kérte még
 soha az ország bizalmát, mint a legutóbb
 lefolyt választások alkalmával, melyek élesek,
 érdekesek voltak és a kedélyek legmagasabb
 hurjait is megfeszítették.

Tapasztaltuk, hogy a választó közönség
 soha oly nagy számmal nem élt választási
 jogával mint most, és mégis alig pár hónap
 után mit tapasztalunk? Azt, hogy a szenve-
 délyek leheggedtek, ma már a béke nyu-
 galma honol mindenütt. Indoka ennek népünk
 józan felfogása és a magyar népnek erősen
 kifejtett alkotmányos érzülete és talán me-
 gyénkben az a körülmény, hogy hivatalos
 erőszakoskodás miatt panaszt sehonnan sem
 hallottam, sőt a központi kiküldöttek pártat-
 lan működése iránt mindenütt csak elisme-
 rést érdemeit ki. Nem akarok ezen ered-
 mény országos kihatásáról nyilatkozni, csak
 annyiban kell ezt érintőleg megemlítenem,

Órák, arany-ezüst-tárgyak, szemüvegek

javítása

Schönwald Imre

ékezerész műtermében a leggyorsabban, a legmegbízhatóbban és a legjutányosabban eszközöltetik.
 Monogramok és címerek véseése saját külön műtermében történik, Pécs, Király-(fő)-utca, „hattyu“-épület.

hogy megyénk szeretve tisztelt főispánja is, hogy megválasztott orsz. képviselővé, állásától megvált.

Mély és sulyos csapás ez, tisztelt közgyűlés, mert elvesztettük azon férfit, a ki a megyei ügyeket tíz év óta teljes megelégedésünkre vezette. Sulyos csapás ez a tisztikarra nézve is, melynek fájdalma iratlan, csak enyhítheti az a tudat, hogy saját óhajának teljesedése volt, továbbá azon öntudat, hogy ő mint a megyének hű, kipróbált fia, közügyeink buzgó harcosa marad ezentúl is. A vármegye közgyűlése meg fogja találni a módokat a maga megnyilatkozására nézve, midőn most nyomban bucsulevelét halljuk fölolvadni; miért is kérem a tárgysorozat megkezdését.

A főispán felmentése.

Három pontot foglalt magában a közgyűlés tárgysorozata, melyek hozzátartoztak a bucsuzási aktushoz, melyekkel bizonyították, hogy a megye nagyon meg volt elégedve az immár orsz. képviselővé lett főispánnal, Kardos Kálmánnal.

Fölolvasták tehát először a belügyminiszter leiratát Kardos fölmentése tárgyában, a mely tudomásul szolgál; utána a fölmentett főispán bucsulevelét, melyet még mult évi dec. 30 iki számunkban szószerinti szövegében közöltünk.

Alig hangzott el az utolsó szó, fölemelkedett helyéről a mai nap ünnepi szónoka, Német Lipót és lendületes, szép magvas beszédben méltatta Kardos érdemeit, melyből — térszúke miatt — csakis annak végpasszusát adjuk a következőkben:

Mint politikusnak nehezebb volt helyzete, mert a megye közönségének tekintélyes része ellenzékai és municipalista érzelmű volt, a minek köztisztületben állt most már boldogemlékezett akkori alispánunk üdvözlő beszédében, bár gyengéd alakban, kifejezést is adott; de bölcs tapintattal eltalálta e téren is a helyes utat, mert akár az általános képviselő választásokat, akár a véderő törvény, a közigazgatás államosítása s az egyházpolitikai törvények tárgyában e teremben lefolyt vitákat tesszük szemléletünk tárgyává, ő a megye békéje érdekében soha sem erőltette a kormány, melynek pedig bizalmasa volt, álláspontjának hatalmi eszközökkel való érvényre jutását, hanem megelégedett azzal,

hogy a megye közönségének igazi közvéleménye szabadon nyerjen, úgy a választásoknál, mint határozataiban kifejezést.

A közigazgatás ellenőrzése körül mindig tiszteletben tartotta a megye önkormányzati jogát; a közigazgatás jósága érdekében örködött a igazságszolgálatának részrehajlatlansága és gyorsasága fölött, biztosította a közigazgatásnak becsületességét és tisztességét, a népi érdekeket, úgy a szegény, mint a gazdagét egyaránt óvta, tanácsadója, barátja, atyja volt mindenkinek, ki pártfogását igénybe vette; szóval a hatalmat, melynek letéteményese volt, bölcsességgel, igazságossággal és szívjósággal kezelte.

Ezen röviden jellemzett működése eredményének tekinthetjük nagy részben, hogy megyénkben sem a választások sem az ország politikai kérdések soha sem bontották meg a társadalmi békét és ez tette lehetővé, hogy e teremben pártkülönbség nélkül egyesített erővel, békésen munkálkodhattunk megyénk közügyeiben, hogy közigazgatásunk jó, s ha mással nem, ezzel teljesen érdemessé tette magát hálánkra és elismerésünkre.

Ő Felsőge honnás királyunk a közjó előmozdítása közül szerzett érdemeit már korábban a Szt. István rend kiskeresztjének adományozása által, most pedig legmagasabb elismerésének nyilvánításával tüntette ki.

Mi sem maradhatunk hátra a megérdemelt elismerés és hála nyilvánításában, és ennél fogva indítványozom, határozza el a vármegye, hogy

Vaszkai és Kardosfalvi Kardos Kálmán ur. a Szent-István rend kiskeresztjes lovagjának, Ő felsége a király aransarkantyus vitézének, a porosz királyi koronarend birtokosának, Baranyavármegye volt főispánjának ezen minőségében kifejtett sikeres és áldásos működéséért halás köszönetet és elismerést nyilvánít, hogy ebbeli érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíti;

életnagyságu arcképét a közgyűlési terem számára olajban megfesteti;

rézmetasztetben megjelent arcképét a megye épületei és hivatalai számára 50 példányban megveszi és elhelyezi;

tőle a megyei közgyűlés az elnöklő alispán vezetése alatt testületileg bucsut vesz

Kérem szépen, hallgassák csak meg türelemmel. Igérem, hogy nem fog belőle unalom ásítózni, mint a Revue des deux Mondes, vagy a Budapesti Szemle cikkeiből. A végén mulatni is fognak a — bál után.

*

Bakfis korában ismertem meg Etelkét. Szép, temperamentumos gyermek volt. Kedves vonásain bájos mosoly játszadozott. Fürge kis madár volt, mely csicseregve röpdös ágról-ágra. Kis körének ő vala jótékony angyala, kinek nyomán napsugár, derű s virágillat fakad. A jogászok valóságos angyalnak mondták, a közös hadnagyok „fesser „Kerl“nek nevezték, a huszártisztek „ennivaló kis babának“ mondták: a mágnes ifjak: „Maga! be herceg picike!“ így szólították. A színészek megtettesült Desdemonának látták, ki tiszta lelke tükörének délszak tüzes vérmérsékletét és lélekvesztő szeméit egyesíti; a zeneművészek beszélő lyrának nevezték, midőn gracieuse bolyhos kis fejét chic-esen félrehajtva, egyéni hangulatából merített, ihletett művészettel végigfutott hangszere hurjain. A festő a napsugaras tavasz szinpom páját és hangulatát látta rajta előmleni; a szobrász a művészi hajrendezést, az öltözködést és redőzést bámulta. Az ethnográfus fiatal tanár szeméből az olasz szenvedélyességet, a spanyol büszkeséget és büvölő erőt látta felcsillámlani.

Gyakran tréfálóztam vele és bakfisnek mondtam. Mindannyiszor félre ütötte boly-

és erről ő Méltóságát a jegyzőkönyvi kivonat átadásával értesíti.

Ajánlom indítványomat elfogadásra.

Éljen Kardos Kálmán!

Alispán felszólalása és Kószits főjegyző indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy az elhangzott alispáni megnyitó beszédet és Német Lipót szónoklatát jegyzőkönyvbe veszi; a jegyzőkönyvnek ezt a vonatkozó részét nyomban hitelesíti, a mely ugyanis Német Lipót javaslatait valamennyit határozattá gmeli, s ülés végével ezt a hitelesített közgyűlési kivonatot a közgyűlés összes jelenlevő tagjai viszik el a volt főispánnak.

Alispáni jelentés.

A lefolyt évnegyed mozzanatait magában foglaló terjedelmes alispáni jelentés megemlékezik a vármegye támogatásával immár megjelent monográfia első kötetéről. A vármegyét illető 500 példány felosztási tervzetét a közgyűlés magáévá tette. Kap egy példányt minden megyei tisztviselő, nagyobb megyei község, a társ törvényhatóságok, a miniszteriumok, a muzeum, iskolák.

A közegészségügyi viszonyok a lefolyt évnegyedben valamivel kedvezőbbek voltak, mint a megelőzőben. A régibb keletű sertésvész már mindenütt megszűntnek mondható, újabban azonban a Dráva mentén rohamosan terjed.

Az ügyforgalom nagyban emelkedett az utolsó évnegyedben. A központban csupán a közigazgatásnál 30904 ügyszámot produkáltak egy év alatt. A járásokban is nagymérvű az akták szaporodása, a mi kívánatosná tenné a munkaerő szaporítását is.

Végül a jelentés köszönetet indítványoz Biedermann Rezső lovag, megyei nagybirtokosnak, a ki ezer forint adományozásával hozzájárult a monográfia deficitjének apasztásához.

A közgyűlés ezt a köszönetet egyhangulag megszavazta.

A többi ügyek.

A tárgysorozatból 22, a pótsorozatból 25 tétel volt még hátra, melylyel az előadók rövid negyedóra végétek volna, ha a nádasi és hidasdi kőszénbánya-nyitás iránt Rosenfeld vállalkozóval kötendő szerződést, melyet az állandó választmány visszautasítandónak tart, némelyek nem akarták

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Tanultam egy kis kozmetikát...

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

(Kozáry Gyula fölolvadása a pécsi jótékony nőegyesület január 10 iki thea-estélyén)

Fra Girolamo délszak szenvedélyességével szónokolt. Az 1497. év farsangjának utolsó napján nagy autodafékat rendeztek. Lépcsőzetes gula emelkedett az égnek, éppen olyan, mint a máglya, melyen a római császárok holttesteit szokták elégetni. Lent, az alsó fokon, vendég-szakállak és jelmezruhák feküdtek, ezek fölött latin és olasz költők művei; azután női ékszerek, pipere-tárgyak, illatszerek, tükrök, fátyolok és hajdiszek; tovább olajfestmények, különösen szép nők arcképei. (Ezer szerencse, hogy a szép nőket máglyára nem helyezték, mert akkor nem volnának most ily bájos hallgatóim.)

Tüzet gyújtott a Savonarola-párt és a jelképeket emésztő lángok nyaldosták körüli.

Fieronzuola könyve a női szépségről a kegyetlen lángok között hamvadott. Ha már akkor készen vagyok jelen felolvasással, azt hiszem, szintén elhamvadtna az autodafé-n. Pedig higgyék meg, mélyen tisztelt hölgyeim, az én kis könyvem ártatlan kis történet, egy kis kozmetika.

hos fűrtü fejecskéjét, haragos villámokat lövelt szeméből a kis Grácia és beszédes ajkait megvetőleg biggyesztette. Megszántam a kis leányt és aranyhalacska-nak mondtam.

E névcserevel kimondhatatlanul meg volt elégedve. Szinte gyermekes örömmel hallgatta, midőn a mi kis vigan lubickoló aranyhalacskainkról beszéltem.

*

Egyik dunaparti kis városba kerültem állomásra. Mikor meghallottam, hogy az én aranyhalacska-m is itt van egy tisztos hivatalnok hálójába fogva, első látogatásom nála volt.

„Csókolom kezeit, nagyságos asszonyom. Rám ismer-e még? Rámismert és a nála sajátos, leirhatatlan bájjal és szívéllyességgel üdvözölt. Én meg elbámultam, milyen derék asszonynya fejlődött az én kis aranyhalacska-m. Temperamentuma még a régi; arcvonásai sem vesztettek a gyermekes bájból, tágra nyitott nagy szeméi a szemérmesség-ből; de szépen kifejlett idomai, méltóságos alakja, a körülötte játszadozó s rám, idegenre, félenk oldalpillantásokat vető, göndör fűrtü kis babák azt sejtették velem, hogy sok boldogság, a kedélynek, a megelégedésnek aranyos napvilága itt honol, a hitvesi és anyai szeretetnek Veszta-lángja itt lobog.

Szalonja a jó izlés törvényének egyszerű s meg nem tanulható ismeretét árulta el. Nem volt ott látszat, csak valóság. Lakása szép volt, de aprólékos rücs-, vagy

volna jóváhagyatni. Ebből azonban semmi sem lett, legieljebb egy egész órácska veszett el haszontalanul a visszaszerezhetlen időből s a szerződéseket kiküldik majd záradékolás nélkül a főszolgabirónak.

A kéményseprési szabályrendelet ismét kísértett, ez is elvett egy félóracska, de legalább annyi haszna volt, hogy Börös Mihály polgártárs felszólalásából megtulta a vármegye, hogy azok a kéményseprők nagyon gonosz emberek, mert ott is vakaróznak, a hol nekik nem is viszket; más szavakkal: jöllehet a szabályrendelet kötelezővé teszi, hogy a tulajdonosok évenként 12 izbeni kéményseprésért tartoznak fizetni. Nos, hát ők fizetnek ugyan, ha éppen muszáj, de nem hagynak vakargatni, mert a kéményseprő csak a vakolatot szedi le azokból a tág kéményekből, a hol különben esztendőszámra nem ég tűz.

Sokkal fontosabb jelentőségű azonban egy német polgártárs által provokált ama határozat, mely szerint Baranyamegye területén a tarifális kéményseprési díjon kívül más díjat semmi címen, tehát takaréktűzhely, kályha, vagy kürtőtisztítása címén sem követelhetnek a kéményseprők. Még a borral való követelése is tilos. Az ez ellen vétők feljelentendők az illetékes szolgabiróságnál.

Dél felé aztán készek lettek a többi „elfogadtatik“, „jóváhagyatik“-kal s aztán fölkerekedtek valamennyien, lementek az első emeletre, a kik befértek bementek a főispáni szobákba, a hol Szily László alispán eleget tett az előbbi közgyűlési határozatnak, a mennyiben szép beszéd kíséretében átadta a hiteles jegyzőkönyvi kivonatot, a mire Kardos Kálmán könyvekig meghatva válaszolt.

Volt egy névszerinti szavazás is, a melyben 83 egyhangú szavazattal elhatározták, hogy a megyei árvapénzekből 50.000 frtot a baranyai hitelintézetben, a többit pedig a pécsi takarékpénztárban fogják gyümölcsözőleg elhelyezni.

Az ülés bezárása után Szeifritz István kanonok kért szót, a ki hivatkozva az ülés elején lefolyt tüntetésre, ugyanennek ismétlésére kéri föl a jelenlevőket, mert ezt Szily László alispán ur, már csak a mai közgyűlés tapintatos vezetéseért is megérdemli.

Az alispán éltetése mellett tehát az egész közgyűlés levonult a főispánhoz.

csipkedisz nem éktelenítette. Az ékitmény, a műzslés törvénye szerint, értelmetlen szeszély kóbor álma ne legyen. A dekoráció a természet szűz talajából növekedjék s ennek természetes gyümölcse legyen. Székeken, pamlagváncosokon értelmetlen szalagdiszt nem láttam. Toilette asztala nem volt kikeményített mousselin-szoknyába öltöztetve, sem nagyvirágos kartonba. A székeken és a garnitúrán nem voltak fehér védő terítők láthatók. Nem szándékozott őket ruhaszáritóknak használni. Szóval, mindenben elegáns, diszkrét izlés uralkodott. Valóságos otthon.

A mint ott ült pamlagon gyermekeivel, csinos izléses házi ruhában, két karyatid között, arcán annyi szépség, szemében annyi bensőség és szeretet, tekintetében annyi meghittség és őszinteség, hogy önkénytelenül is a nagy művészre, Istenre gondoltam, ki szép nót és jószágos anyai szívet teremtett.

Majdnem utszéli bók hangzott el ajkaimról, midőn ifjúkorom emlékeinek kimondhatatlan varázsigézte fogott el és kérdém:

— S a férje, aranyhalacska?

— Igen, igen, az én kedves Lajosom, ő is aranyhalacska hív. És ez uram, kedves barátom, az ön érdeme. Ime, itt az emlékkönyvem, melybe kegyed írta emez emléksorokat, melyek ha emlékezik, akkorában úgy megörvendeztettek, hogy táncoltam, ugráltam örömben. Ezek a sorok máig is legkedvesebb emlékeim közé tartoznak, melyeken a multon révedező és álmo-

Pécsi hírlapírók köre.

— Akció a „Vidéki Hírlapírók Szövetsége“ érdekében. —

Pécs, 1897. január hó 11.

Ritkán engedjük meg magunknak mi, a sajtó munkásai, hogy a magunk érdekeiért emeljük fel szavunkat. Mint a hírlapírás hivatott munkásai, névtelen napszamosai a kulturának, a politikai és társadalmi haladásnak, nem vagyunk többé a magunké, nincs időnk saját érdekeinkre gondolni, mert a közérdek harcossai vagyunk. Szolgáljuk tollal, segítjük az eszmék terjesztése által a közérdeket s vagyunk, mint a kertész, ki elveti a termő magot a földbe, ápolja a belőle csirázott rügyet, ágyat készít a gyenge hajtásnak, megemesíti a vadonc csemetét s aztán . . . s aztán újabb ilyen munkába fog, nem várva, míg az első gyümölcsöt hoz a számára.

S hogy most mégis magunkról szólunk, annak nagy és jelentőséggel teljes oka van.

Nagy ez az ok és fontos, azonban — ime csak újra közérdek lép előtérbe — nem csak reánk, hírlapírókra nézve fontos, de fontos a nagy közönségre is.

A vidéki hírlapíródalom munkásai mind eddig olyanok voltak, mint a pusztá katáng kóroja. Vetette őket ide is, oda is a sors; munkásai voltak mindenütt a közérdeknek de rájuk nem gondolt senki, még maguk se.

Végre eljött az idő, hogy a vidéki hírlapírók is belátták szükségét annak, hogy testületté szervezkedjenek s mint ilyenek, biztosítsák saját érdekeiket is, hogy így annál nagyobb buzgalommal, annál teljesebb odaadással munkálkodhassanak a közérdek javára.

S így alakult meg mult hó 27-én a „Vidéki hírlapírók országos Szövetsége“, melynek célja a vidéki hírlapíródalom munkásait egy testületbe tömöríteni mely testület gondoskodik a hírlapírókról, segítse őket pályájukon, nyújtson nekik nyugdíjt, ha a fárasztó szellemi munkára már elaggottak és segítse hátramaradottjaikat, ha a toll kihull a kezükből.

Ehhez azonban nem elég a szervezkedés, a megalakulás, a tömörülés, Ehhez a nyagszükség: pénz, vagy on is kellene.

dozó lelkem szárnyas galambja oly sokszor megpihen.

És olvasta az emléksorokat, kis gyermekeit átölelve, boldogságtól sugárzó arccal szívólvasztó hangja lágy dallamain: „Ismeri e az aranyhalacska? Vigan evickél a viztar tóban, melyet naponta friss vízzel tölt meg kedves urnője. Mily gyönyörűséggel szemléli a háziasszony a vigan evező kis hajósokat! A mi aranyhalacska kánknek lelke derűs. Ártatlan gyermekkedély és égi báj virul benne. Gyönyörködünk bohókás jókedvében, ártatlan örömeiben, naiv ábrándjaiban. az ő életkedve bűvös Aladin-pálcájában. Kis körünk szívesen elméláz szép lelke csengő akkordjain. De majd ha az aranyhalacska nő; az ifjúsággal elmúlnak a kedverítő képek s az ártatlan örömeik, és eljő az élet nagy kereszt utja kálváriájával; akkor, ó, akkor is őrizze meg lelke nyugalmát, kedélye gazdagságát. Mert higye meg, a gazdag kedély önmagában bírja az örök ifjúság élet-elixirjét. . . . Az ifjúság színes fürteitől az agg ezüst-fürtjéig a szépség csak változik, de nem mulik. Legyen hitben ily szilárd, lélekben ily nemes, kedélyben ily gazdag, és az ön homlokára több joggal véshető, mint pompejibeli házra a felirat: Hic habitat felicitas! Itt lakik a boldogság! . . . A pompeji ház sok élvét rejtett magában; de e felírás csak kihívás és guny vala. . . . Ön nem fogja keresni az élvezetet, mint századunk beteg és magaunt gyermekei, mert önnek az élet maga lesz élvezet. És jó lelke mi rólunk sem fog

És ezen a téren apellálunk mi a közérdek napszamosai, a nagy közönséghez.

Ezért szervezkednek a Szövetség tagjai vidékenként fiók egyletekké, hogy megindítsák a Szövetség érdekében akciójukat és a nagy közönség jóakaratahoz appelláljanak.

A pécsi hírlapírók is megindították ime ez akció. Megalakították a Pécsi hírlapírók körét, belevonva ebbe a megyebeli s a szomszéd Somogy, Tolna és Zalavármegyei hírlapíróit is. És most a nagy közönség, Pécs város és Baranyavármegye, valamint a szomszéd megyék lelkes és áldozatkész közönségéhez fordulnak, hogy támogassák őket eme nagy munkájukban, legyenek részeseivé a vidéki hírlapírók Szövetsége jövőendő alapjai lerakásának!

* * *

A Vidéki hírlapírók Szövetsége elnökségének megkeresésére Lenkei Lajos, a „Pécsi Napló“ főszerkesztője, a szövetség pécsi igazgatósági tagja, tegnap délután 3 órára értekezletre hívta össze a pécsi sajtó munkásait, hogy velök a Szövetség érdekében kifejtendő akcióról tanácskozzék.

Az értekezleten megjelentek: a „Pécsi Napló“ szerkesztőségének tagjai: Lenkei Lajos, Várady Ferenc és Miklós Gyula; a „Pécsi Közlöny“ szerkesztősége részéről Linca Adolf, felelős szerkesztő és Kozári Gyula, hitoktató s lapunk szerkesztőségének tagjai: Pleininger Ferenc, felelős szerkesztő, Ballier Sándor és Honthy István.

Lenkei Lajos kifejté, hogy a Szövetség érdekében megindítandó akció végett célszerű az egyes vidéki központokon hírlapírói köröket alakítani, az értekezlet kimondta, hogy megalakítja a Pécsi hírlapírók körét s ennek kebeléből fog aztán működni a Szövetség érdekében.

A kör elnökévé Lenkei Lajos indítványára egyhangú lelkesedés között lapunk felelős szerkesztője, Pleininger Ferenc választott meg. Alelnöknek szintén közfelkiáltással Várady Ferenc, a „Pécsi Napló“ felelős szerkesztője választatván meg, a kör jegyzője Honthy István, lapunk belmunkatársa, pénztárosa pedig Lenkei Lajos lett.

feledkezni, kik annyi jóakarattal álljuk körül az aranyhalacska. Mókázunk, ingerkedünk vele, de szeretjük is. A boldogságra kevés csak a jelen, a multon épül az és az emlékezeten. . . .

Éllágyultunk mindketten. Haza jött a férj is, kivel jó barátságot kötöttem. Mondanom sem kell, hogy gyakori vendége voltam a háznak. Sok érdekes dologról beszélünk. Az én egyedülétem sivár magányából oly szívesen menekültem a családi tűzhelyhez, hol tiszta szeretet, gyermekkedély és boldogság égi lángja lobogott.

A kisvárosi társaságnak is Etel volt a középpontja. Szellemének sokoldalúságával, finom női tapintatával, nemes szívével uralkodott a kis város fölött. Egyetlenegy nőről nem tudtam felfogni, kit pedig nagyon szeretett, miért vonzódik annyira hozzá. A nő fess volt, átkozottul csinos és temperamentumos, mondhatnám: kacér, szerette a flirtöt. Magaviselete kihívó volt. Sok volt benne a Circe bájából, de kacérságából is. És ő megtanított arra, melyről később saját tapasztalataim is meggyőztek, hogy messzemenő következtetéseket ebből a magaviseletből vonni legtöbbször vakmerőség. Temperamentum és századvégi nevelés dolga az egész. Prévost könyve még nem készült el, és a menyecske megelőzte őt, leírta előttem a századvégi nevelés élet- és lélektanát. A nevelésnek kell a nő természettől fogva adott tetszelgés vágyát a helyes irányba terelni.

(Vége köv.)

A választmány megalakításánál az érkező tekintettel volt arra, hogy a megye belső és a szomszédos megyék hírlapírói is a kör kebelébe vonatván, ezzel is erősebb akció legyen kifejezhető ezért a választmányt a következőleg alakította meg: helyben tagokul beválasztották Kozári Gyula, Bolgár Kálmán, Lincab Adolf, Miklós Gyula, Ballier Sándor és mint szövetségi igazgatósági tag, Lenkei Lajos. Megválasztották továbbá: Margittay Péter (Mohács), Rédei Károly (Siklós), Roboz István és Csondor János (Kaposvár), Boda Vilmos és Leopold Kornél (Szegzárd) és Lőke Emil (Nagykanizsa).

És most következett a tulajdonképeni tárgy: a Szövetség érdekében indítandó akció megállapítása.

A Szövetség anyagi alapját első sorban a Szövetségbe lépés által kell megteremteni. A Szövetségnek tagjai pedig lehetnek: alapító tagok, pártoló tagok és rendes tagok.

Lenkei Lajos előadó bejelentvén, hogy a „Pécsi irodalmi és nyomdai részvény társaság” 200 koronával az alapítók sorába már belépett, az értekezlet elhatározta, hogy megkeresi városunk mindenkor a közjóra áldozni kész pénzintézeteit és jótékony egyesületeit, hogy megnyerje őket alapító tagokul. Ez ügyben leendő eljárással Pleininger Ferenc, Lenkei Lajos és Várady Ferenc bizattak meg, s felkéretnek városaikban hasonló lépések megtételére a választmány nem pécsi tagjai is.

A Szövetség rendes tagjaiul Lenkei Lajos, Várady Ferenc, Miklós Gyula és Honthy István már az alakuló közgyűlésen bejegyeztetvén, a rendes tagok sorába most Pleininger Ferenc, Ballier Sándor és Lincab Adolf is beléptek.

A Szövetség jövőjének megteremtése nagyban összefügg a pártolótagok minél tömegesebb jelentkezésével. Pártoló tag lehet mindenki, ki évente legalább 5 frttal járul a Szövetség alapítójához. Kozári Gyula kelkes eljenzés közt bejegyeztetvén magát a pártoló tagok sorába, az értekezlet tagjai egy-egy gyűjtőívet vettek magukhoz, hogy a pártoló tagok aláírására a munkódot megkezdjék.

Végül tárgyalta az értekezlet egy a Szövetség alapja javára Pécsen rendezendő műkedvelői előadás tervét is. Megállapították, hogy egy később meghatározandó napon műkedvelői előadást rendeznek a városi színházban — melyet Somogyi igazgató a legnagyobb készséggel ajánlott fel e célra — s egyszerűsöd a részletek kidolgozására Pleininger Ferencet, Kozári Gyulát és Várady Ferencet kérték fel.

S ezzel az értekezlet — melyen az előadói tisztelet Lenkei Lajos az ügy iránti nagy lelkesedéssel és buzgalommal töltötte be — délután 4 órakor véget ért.

Jogász-bál.

Pécs, 1897. január 11.

Régen volt már a pécsi táncteremben oly sikerült bál, mint a szombati. A nemzeti kaszinó termeit Pécs és vidékének intelligenciája ezuttal ugyancsak eléggé megtölté. A figyelmes sétáló sok idegen arcot láthatott szombaton a korzón végig sétálni, boltból boltba mentek a mamával, hogy az új toilettéhez illő legyezőt, szalagokat és egyéb szép dolgokat vásároljanak össze, csak hogy ez amugy is szép leányok e harmeniában még szebbnek tűnjének fel. Izgatottak annyira, hogy még választani sem tudnak az üzletekben, minden szépnek tűnik fel előttük, pedig máskor!?

Elmult a nappal s elérkezik a 9 óra a szokottnál lassabban. A kaszinó előtt kocsi kocsit után áll meg s kiszáll belőle szép leány,

utána egy még szebb, kiket mindjárt meglep a kaszinó különben is impozáns feljáratának pazar díszítése. Jobbról-balról a délszaki nővények pompája hatott meglepően a belépőre és Kótt Ferenc kertész igen ügyesen akként helyezte el a virágokat, hogy a hatás lépcsőről-lépcsőre növekedett. A legfelső lépcsőn rendezők várták a belépőt, a férfit a garde robeba, a hölgyeket a toiletté szobába vezették. Igen kellemes meglepetéssel szolgált ez öltöző szoba, mely nemcsak díszítése által hatott kedvesen, hanem, mert hölgyeink megtalálták benne mindazt, mit otthon a tükör fiókjaiban tartanak, azonkívül az előzékeny jogászok még arról is gondoskodtak, hogy leányaink ne jöjjenek zavarba, ha ruhájuk talán elszakad, vagy a frizura felbomlik, ott találtak az asztalon mindenféle színű selymet és Friedrich ismert fodrásznő kiszolgált a hölgyeket. A táncterem ajtaja előtt kedves emlékekkel, az izlésesen elkészített és a toilettéhez legjobban illő színű táncruddal kedveskedtek jogászaink a lányoknak és bevezették a terembe, hol tündéres látvány tárult szemük elé; — szinte azt hitte a belépő, hogy egy nagy téli keribe jutott, melynek virágai között elhelyezett színes villanyégők szemkápráztató képet nyújtottak. A terem keleti részén dísznövények által alkotott sűrű erdő közepette a bálanya pazarul díszített trónusa állott, vörös plüss baldachin aranyozott oszlopokon. A nyugati részen pedig a katonazenekar teljes számban foglalta el a pódiumot.

Ennyit a teremről, melyet igazán elite közönség töltött meg, kik nem győzték eléggé dicsérni a rendezők ügyességét és csodálták azt a szemkápráztató szép látványt, mely várakozásukat nagyban felülmutta. Ott láttuk a bál védnökeit: Kardos Kálmán orsz. képviselőt, Majorossy Imre polgármestert, Blaskovits István táblai elnököt, Erreth János kamarai elnököt, Dr. Szeredy József jogakadémiai igazgatót, Szily László alispánt, Wiesner Rajmár bányagazgatót, társaságukban a notabilitások: Sáveli Kálmán tvszéki elnök, Zsolnay György főügyész helyettes, Nagy Jenő megyei főügyész, Fekete Mihály városi főügyész, Dörössy Alajos tanítóképezdei igazgató, Magenheim József plébános, Zurn a Károly tábornok, Dr. Blum Béla közjegyző, Opris Péter pósta és távirtda igazgató, Vaszary Gyula főkapitány, Balog Károly táblai tanácselnök, Theilmann József ezredes, a jogakadémiai tanári kar, a bírák, az ügyvédek stb. stb.

Egyszerre csak izgatottság vonul végig a termeken, általános csend áll be és minden szem várakozva néz a bejáró felé, melyen a Rákócy induló akkordjai mellett belép a terembe a bál védőasszonya Pallavicini Edéné grófnő, utána bájos leánya Pallavicini Edina grófkisasszony a bál alelnöke Lázár Gyula karján kísérve a rendezőség többi tagjai által. A védőasszony elfoglalja helyét, következnek a szokásos bemutatkozások, majd átnyujtanak a bálanyának egy bájos leányának remek kiállítású nagy csokrokat, mire megkezdődik a tánc, melyet a grófkisasszony keringővel nyit meg.

Sűrű sötét éj volt,

Nem ragyogott a hold...

Ép ezt a keringőt játszotta szép lágyan zenekarunk, mikor egyszerre — egy pillanat alatt egyiptomi sötétség borult a teremre... általános ah! kiáltás, a villanylámpák kialudtak. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy ez a sötétség váratlanul jött ugyan, de nem volt botrányos meglepetés. Csak fokozta a jókedvet s egyszerű magyarázata a lokális zavar volt, a mi onnan származott, hogy a pazarfényű kivilágítás erejét el nem bíró biztosító ólom megolvadt és a vezeték megszakadt. A zavar hogy lokális jellegű volt, abból is kitetszik, hogy például az Otthonban bizony nem aludtak ki a lán-

gok s még inkább abból, hogy új biztosító ólom feltételekor nyomban ismét tündéri fényben uszott a terem. A villanytársulat különben saját költségén egy szerelőt rendelt ki a vezetékhez s ebből is látható, hogy mindent megtettek a kellő óvintézkedések végett. Hogy pedig ilyen eset máshol is, Budapesten is megtörtént már, legjobban mutatja a bálanya nyilatkozata, hogy a tavalyi farsangon éppen a Gentry-kaszinóban történt hasonló eset.

Vége csak meggyulad az első gyertya, majd a második, harmadik, mikor végre ismét kigyuladtak a lámpák és elkezdí Farkas zenekarával:

Nem ütök a jogászt agyon,

Sárgarigós rozmaringos galambom.

Ha korom sötét is vagy on

Sárgarigós rozmaringos galambom!

Erre ugy Farkasnak a bálra irt és a bálanyának felajánlott nótára jártak aztán nagyban a csárdást, tüzzel-hévvvel, kendőket lobogtattak és örültek a világosságnak. De az öröm nem tartott soká. Alig hogy rázendit a katonazenekar a négyesre egy kissé ugyan elkésve a „hogy volt“-ra megismétlődik az előbbi jelenet, ismét a sötétség fátyola borul a táncolni készülő párokra. De csakhamar újra fénytengerben uszik a terem. Jó kedv, fesztelen vígság uralkodik a teremben, — hogyne! mikor ötször annyi fiatal ember, mint leány van együtt és a lámpaláz teljesea száműzve. Mindenki tudta, hogy táncolni fog, a mig csak bírja és a várakozásukban nem csalatkoztak.

A szünóra után a meglepetések újabb sorozata következett. A Pécsen már jó ideje nem táncolt kotilliónt ismét elrendezte Herckenberger.

Hat órát elűtötte már a toronyóra, mikor kezdenek hazafelé menni a vendégek telve kellemes emlékekkel. Még egyszer visszafordulnak, még egy tekintetet vetnek a teremre, látszik, hogy nehéz a válás, majd a rendezőknek szorítanak barátságosan kezét, ígérnek, hogy még sokáig fogják emlegetni a mai jogászbált, mely páratlanul fog állani farsangunk krónikájában.

A megjelent hölgyek közül a táncban részt vettek: Pallavicini Edina grófkisasszony Angster Olga, Asztalos Lujza, Bubreg Irén, Duka Szanda, Driesz Frida (Pécsvárad), Eisner Juliska, Dr. Friedl Károlyné, Furray Valérné, Fekete Irma, Fehér Klára, Gayer Leontin (Hidas), Gritzmann Gusztó, Hoser Gizella, Hamulyák Hermin, Hölbling Terka, Hoffner Viktória, Kaltnecker Mariska, Kovácsics Irén, Koszits Ákosné, Keglevich Istvánné (Drávafok), Mazaly Paula, Mihálovics Mariska, Nagy Klári, Opris Angella, Orf Paula, Pfeiffer Ilka, Riméry Viola, Reif Lajosné, Röhmer Ada és Margit (Sásd), Reberits Gizella, Radócsay nővérek, Szily Böske, Szieberth nővérek, Schwartz Vilma, Streicher Margit, Tallán Imke, Ternovszky Irén, Vasváry Irma, Verner Elza, Weidinger Etelka, Zelesny Sarolta. A bál erkölcsi sikere mellé csatlakozik az anyagi siker úgy, hogy a „Jogász-segélyező-egylet“ javára közel 400 frt jut, mint a bál tiszta jövedelme.

St.

Hirek.

Pécs, 1897. január hó 11.

Tánc-közvetítő üzlet.

Azt a századot éljük, a melyben dühöng a felvilágosodás.

Ez az a nagy század, melyben nincs többé poloska, nincs többé kopasz fej, de vannak gavalléroktól levetett férfi ruhák s „tehetséges utazó ügynökök,“ ez a nagy század megint vetett ki magából valami újat, mely ezuttal bálozó hölgyeknek fog örömet okozni, már azoknak, kik a petrezselyem

arúlástól félnek. Mert most már petrezselyem sem lesz többé. Legalább azt látjuk egy szabatos kereskedői irással irt levélből, melyet „Felhívás tánc kedvelő hölgyekhez” cím alatt egy vállalkozó szellemű uri ember bocsátott szét.

Az a leleményes ur ugyanis magát és segédeit állandó táncosoknak ajánlja föl a jövő farsangra a petrezselyem áruló, vagy attól féltő fiatal hölgyek számára s igenis praktikus módon egyesíti ajánlatába a hasznost a kellemessel.

Ime a tarifája minden tánchoz és korlóz praktikus alkalmazva:

1. Hölgyeknek 30 évig: Csárdás 20 kr., két „hogyvoltai” 28 kr. Hopsz polka 15 kr.

Mazurka 5 kr. Keringő „drei Schrittes” 12 kr., „zwei Schrittes” 8 kr. Négyes és cotillion külön egyezkedés tárgyát képezik.

2. Hölgyeknek 30 éven felül 50 per cent pótlékkal.

3. Hölgyeknek 30 éven és 90 kilogrammon felül kettős díjtétel.

4. Hölgyeknek 40 éven felül kilogrammokra való tekintet nélkül másfélszeres pótlékkal.

5. Anyósok ötszörös díjtételt fizetnek s ezen kívül kötelezettek tánc közben az alarc viselésére.

Öt forinton felüli megrendeléseknél 10 százalék díjkedvezmény.

Az ember mosolyog ezen az ötleten, pedig jobb lenne, ha nem tenné. Ha alaposan utána gondol, észre fogja venni, hogy ez az ur sokkal tisztességesebben gondolkodik, mint azok, akik pénzért közvetítik a házasságot, pedig ezeknek jó dolguk van s igen sok lányos háznál valóságos „mentő angyalként” szerepelnek.

Nincs tehát kizárva, hogy a nagypiaccon ez az ur egy tánc közvetítő üzletet fog nyitni, azon meggazdagodik s lenézi a — házasság közvetítőket. Mert 1897-et írunk s iszonyuan dühöng a felvilágosodás.

N. D.

Napirend 1897. január 12-én.

Naptár: kedd, jan. 12. — Róm. kath.: Tácián. — Prot.: Tácián — Gör.-kel. (dec. 31.) Melánia — Zsidó: R. Chodes 9 — Nap. kél 7 óra 30 percek; nyugszik 4 óra 15 percek. — Hold kél délelőtt 11 óra 5 percek; nyugszik éjjel 1 óra 40 percek.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, szeles és enyhe idő, helyenkint csapadék, és éjjeli fagy várható.

Megyei közigazgatási ülés délelőtt 10 órakor. Színház: „Dolovai nábob leánya.”

— **(Bizottsági tagválasztás.)** A választók lanyha érdeklődése mellett folyt le tegnap a III-ik kerületben megürült bizottsági tagságra a választás, a mennyiben a kerület 590 választója közül csak 274 szavazott le. A beadott szavazatok közül 132 esett Salamón József kir. tanfelügyelőre, 124 Krausze Ignác kereskedőre és 17 Pozsgay József kanonokra, egy szavazat lap pedig nem vétetett figyelembe, mert annak egyik oldalán Salamón József, a másikon pedig Krausze Ignác neve volt írva; megválasztatott tehát nagyon csekély viszonylagos szótöbbséggel a szabadelvű kormánypart hivatalos jelöltje, Salamón József kir. tanfelügyelő. A kormánypart intézői, kik mindig azt hangoztatják, hogy a városi ügyekben fölre kell tenni az országos politikai parttekineteket, de ezt úgy értelmezik, hogy a politikai ellenzék legalább a városi kérdésekben szintén általuk engedje magát az orránál fogva vezetetni, ezt a nagyon gyenge diadalt is csak úgy tudták a maguk részére elhalászni, hogy titokban egy harmadik jelöltet is állítottak Pozsgay József kanonok személyében s így a független szavazók táborát megosztani iparkodtak, mert attól nem tarthattak, hogy

a rendelkezésükre álló hivatalos táborban, a hol különben sem terjesztették a harmadik jelölés hírét, valami nagy kárt tehessen. A választók nagy közönye mellett ez a manőver sikerült is s jelöltjüket a független polgárság jelöltje ellenében 8 szónyi többséggel bevitték a bizottságba.

— **(A nőegylet thea-uzsonnája),** ha ugyan lehet szó a siker tekintetében a fokozatról, tegnap elérte a tulzó fokot, a mennyiben jókedv, kedélyesség annyi volt, hogy akár tiz elite-bált is el lehetne látni vele; pedig ha ugyan hat óra felé valaki be akart volna nézni a kivilágított termekbe, hát csak az utcáról tehetne volna, be már nem fért volna egy árva lélek sem. Négy óra után telni kezdtek a termek, fogyott a sok thea, habos kávé, sütemény, ott volt a tegnapi jogászbál egész közönsége, sőt még ezen felül is, eljött az egyesület elnöke, Pallavicini Ede ögrófné, született Majláth Etelka, leányával és asztala mellől, környezve tisztelőinek nagy udvarától, ő is gyönyörködött az előtte föltáruló mozgó panorámában, ahol ugyezólván Pécs város egész flórája be volt mutatva, szőke, barna, kreol, szende, hamis, mosolygós... egyszóval mindenfajta szép leány, fiatal menyecske. Elmúlt öt óra, a kiegészített készletek tisztára kifogytak, következett a szellemi csemege. Kindl Gizella lépett az emelvényre, s kedves alt hangjával Szánthó Etelka zongorakiséréte mellett a „Lehn deine Wang an meine Wang” kezdetű dalt csicseregte el, amit aztán a fölhangzó tapsvihar lecsillapodta után megtoldott egy operett áriával, s mindjobban nekimelegedve, Schmidt Antal gyönyörű szerzeményével, a „Sirassatok”... kezdetű közkedveitségű népdalnak szabatos eléneklésével valóságos extázisba hozta nemcsak a fiatal-ságot, de az addig csendesen gyönyörködő veterán nehéz lovasságot is. Utána Kozári Gyula belvárosi segédlelkész lépett a felolvasó asztalhoz, s lapunk mai tárcarovatában közölt ügyes csevegését olvasta föl közderült-séget keltve. Majd kihordták a teremből az asztalokat s a fiatalság táncrakerekedve, két zongorázó-képes fiatal gentleman játéka mellett roptá a táncot, míg csak a kedves mamák azt nem mondták: „Elég volt mára!” A pas de quatre elnevezésű bájos lépésű keringővel kezdtek, melyben tudósítónk főtjegyzése szerint a következők vettek részt: Dávid Ilonka, Kindl Gizella, Nagy Klemi, Radocsay nővérek, Tallián Irma, Eckensberger nővérek, Szánthó Etelka, Szily nővérek, Obetkó Gizella, Eizer Ilona, Dobos nővérek, Lechner nővérek, Fekete Irma, Opris Angela, Weidinger Etelka, Kovácsffy Mimi. Eötvös Ilka, Jilly Böske, Chimorány Iza, Szommer Mariska, Bence Böske, Jilly Veron, Máthé Olga, Luz Mariska, Némethy Mariska, Éhn Antonia, Sziebert nővérek, Nyers Angyalka, Szuly Gizella, Luisér Margit, Polgár Blanka, no meg ezenkívül azok, a kiknek nevei a jogászbálról hozott tudósításunkban is be-foglaltatnak. A jövedelem teljesen méltó volt a szép erkölcsi sikerhez.

— **(Halálozás.)** Özv. Rosen szül. Gewisler Julianna tegnap reggel, életének 68-ik esztendejében, meghalt. Temetése holnap (kedden) délután 3 órakor lesz a Mór-utca 10. számú házból a budai külvárosi temetőben.

— **(Tűzoltók jelmezbálja.)** A pécsi önkéntes tűzoltó-testület szombaton este tartotta meg farsangi jelmezbálját a Scholtzféle sörcsarnokban. A tűzoltói jelvényekkel izlésesen feldisztatott nagy táncteremben zeu-folva volt a közönség s a táncoló párok közt igen sok szép jelmez tűnt fel. Volt tombola is s alkalmi ajándéktárgyakat osztottak szét a táncosnők között. A nagy siker leginkább mutatja, mily közkedveitségnek örvendenek tűzoltóink mulatságai, mert bizony nemcsak

időrendre volt az elsők között az idén a tűzoltók bálja, de látogatottságra nézve is az elsők között fog maradni. A mulatságon ott láttuk városunk előkelő férfait is, köztük Majorossy polgármestert, Kardos Kálmán orsz. képviselőt, Zurna tábornokot Zankleze redst, Kiss aleze redst, Bogyay csendőrszázadost, Zsolnay György kir. főügyész helyettesét Vaszary Gyula főkapitányt és Nagy Jenő tiszti főügyészt. A bál sikeréért természetesen első sorban a rendezőseget illeti a dicséret, kik Reeh György rendőrkapitány s tűzoltó-főparancsnok vezetése alatt buzgólkodtak a siker érdekében. A multság csak a reggeli órákban ért vége s a közönség egy kellemes bálidő emlékeivel eltelve távozott a táncteremből. A bálon ott voltak: Grauman Juliaka, Körösköcs Mariska, Langer nővérek, Alt Borbála, Sneider Mariska, Szlavek Emma, Proszek N., Pertl N., Baier Mariska, Kapatek Mariska, Neivirh Anna, Gergics Katica, Reinvein Etel, Tubics Hermin, Sebök Anna, Zboril Erzsike, Glazer N., Hemmerich Nővérek, Molvay Mariska és Paul Krisztina stb. stb.

— **(Egyházmegyei hír.)** Tóth Gyula, szentlőrinci plebános, betegsége folytán az egyházmegyei hatóság Gyimóthi Jenő, mágoesi káplánt, küldötte Szentlőrincre segédlelkésznek.

— **(Áthelyezés.)** A budapesti kir. főügyész Hivesy János, ügyészségi irnokot, a pécsi kir. ügyészséghez helyezte át.

— **(Garay János szobrának)** talapzatát már beszállították Szegzardra; a főalakot és a talapzatra kerülő geniust most mintázza Szárnovszki Ferenc, Párisban élő fiatal szobrászunk. A szép szobor leleplezése a nyárra várható, mikor nagyobb szabásu ünnepeket is fognak tartani a költő születéshelyén.

— **(Alapköletétel.)** Mohácson e hó 8-án a délelőtti órákban tette le nagy ünnepegek között és nagy sokadalom mellett Lipovcsevics Laurus Ferenc-rendi zárdafőnök a most készülő szent Flórián szobor alapkövét megható szónoklata mellett. Délben ért véget az ünnepély, midőn mindenki sietett fedél alá jutni a kellemetlen esős időben.

— **(A kaposvári korcsolya-egylet)** a megyei székház nagytermében szombaton este közvacsorával egybekötött táncestélyt rendezett. Az estély, melynek védnöke Tallián Gyula főispán volt, igen fényesen sikerült. Volt a büffében pezsgős asztal, cukrászda, tea, kávé és mozgó trafik. A büffét Babochay Kálmánné, Kapotsfy Jenőné, Kocsis Jánosné, Pleiner Lajosné, özv. Svastits Elekné, özv. Svastits Imréné, Trombitás Ignácné, Varga Lajosné; Csák Irma, Németh Irma, Poór Ida, Poór Gizella, Réti Olga, Steinitz Sarolta, Trombitás Erzsike gondozták. A pezsgő asztalt elátták: Ihrig Rudolfné, Szigeti Sári, Ihrig Olga, Vaszary Ilonka, Tevelyi Irén, Svastits Flóra, és Svastits Klemi. A cukrászdát kezelték: Depold Béjáné, és Pete Lajosné; Marton Irma, Svastits Laura, Svastits Anna. Tea és kávéval szolgáltak: Horkay Sándorné, Rimánóczy Ferencné, Percel Ákosné, Prilisauer Adolfné, Bogyay Margit, Danilovich Jolán, Rimánóczy Ella, Rimánóczy Gizella. Szivart és cigarettát árultak Polonyi Lajosné urnó trafikos kisasszonykáival: Kapotsfy Margittal, Pleiner Blankával és Ettikével. A háziassz-

szonyi tisztet a közvacsora bizottság elnöke Danilovich Jánosné urnővel élén az egész hölgybizottság viselte s szolgálattelvő apródok ifj. Maár Gyula és Kotzián Emil voltak.

— **(Tifusz a Krajcár-kaszárnyában.)** A 44-ik gyalogezred laktanyájában, a Krajcár-kaszárnyában a legénység között a tifusz kiütött. Mintegy 30 legény esett a járványba s az ezredparancsnok jelentésére Budapestről lejötték a dandárparancsnok és főorvos orvos több törzsorvos kíséretében s megejztették a vizsgálatot a járvány okait illetőleg. Megállapították, hogy a járvány helyijellegű, a mennyiben a kaszárnya udvarán egy nyitott kut volt, közelében az emésztőgödörnek s vize meg lett fertőztetve. A kutat azonnal betömötték s így a járvány tovább terjedését megakadályozták. A beteg katonákat a katonai kórházban ápolják.

— **(Ebéd a városházán.)** A tegnapi törvényhatósági bizottsági tagválasztás alkalmából Kündl József, választási elnök, a városháza anyakönyvvezetői termében ebédet adott, melyen tizenhárom meghívott vendég vett részt.

— **(Szabómunkások bálja.)** A pécsi szabómunkások szakegylete vasárnap este tartotta táncmulatságát a Gyár utca 7. szám alatti Novák-féle vendéglőben. A mulatságon igen sokan vettek részt s az este 9 óráig tartott. Így hát sem az erkölcsi, sem az anyagi siker nem maradt el, a mit a bál rendezése meg is érdemelt, mert mindent elkövettek, hogy mulatságuk szépen sikerüljön.

— **(Az új pécsi püspök.)** Mint Győről a „Pesti Hirlap“-nak jelentik, Panonhalmáról a győri püspöki udvarhoz távirat érkezett, mely szerint Fehér Ipoly főapátnak pécsi püspökké való kineveztetése befejezett ténynek tekinthető.

— **(Halálos szerencsétlenség.)** E hó 8-án Moravcsék Mihály mohácsi cipésznél disznót ölte. Ez természetes. Este a fáradtságos munkát „tor“ fejezte volna be, ha ezt egy szerencsétlenség, mely halálos kimenetelű volt, meg nem gátolja. Este ugyanis, midőn Moravcsék vacsora után a teához szükséges vizet felforraltva, le akarta venni a tűzhelyről, a fazék füle leszakadt, s a forró víz a körülötte játszó két kis gyermekre folyt. Az egyik saját kis leánya volt, a másik pedig sógoráé, Kovács Gáspár mohácsi cipészé. Kovács egyetlen leánya, a 4 és fél éves kis ártatlan teremtes, másnapra sebeiben — az orvosok ügyes gyógykezelése dacára — meghalt. Moravcsék kis leánya azonban felgyógyul. Az orvosok állítása szerint Kovács leánya nem a kapott sebekben, hanem ijedségtől halt meg. Az elhunyt kis leány különben is idegbajban szenvedett.

— **(A siklósi izr. nőegylet)** szombat tartotta táncmulatságát a „Pelikán“ vendéglő nagytermében, mely erre az alkalomra zsufolásig megtelt közönséggel. A farsang e szerint jól kezdődött Siklóson is s a bálon ott volt a község intelligenciája s fesztelen jó kedvben sem volt hiány. A sikerült farsangi beköszöntő mulatságnak csak a hajnal vetett véget.

— **(Dalosegyesületi közgyűlés.)** A „Pécsi polgári daloskör“ f. é. közgyűlését vasárnap d. u. 3 és fél órakor tartotta a Vigadó étkező termében. Grauman János tisz. elnök megnyitó beszédében jelenti,

hogy dr. Jobst László ügyvéd, ki 3 éven át oly buzgósággal állt az egyesület élén, az elnökségről leköszönt. Kaufmann Lajos alelnök szép szavakban emlékezik meg a derék elnök érdemeiről s indítványára a közgyűlés egyhangulag kimondja, hogy volt elnökétől jegyzőkönyvi kivonatban fog elbucszni. Simacsék Alajos karmester szintén beadta lemondását. Fáradtságot nem ismerő tevékenységeért az egyesület diszkarmesterül kiáltotta ki. Kriegl József titkár évi jelentéséből az alábbi adatok érdekesekek a följegyzésre. Az egyesület több estélyt, egy majálist rendezett, résztvett a színházban rendezett ezredévi ünnepélyen, a Kardos Kálmán bucsuestélyén stb. Az egyesület működő tagjai közül 22-en vannak a női karban és 24-en képezik a férfikart. A pártoló tagok száma — évi csekély 2 frt 40 kr. díjjal — 133-ra rug föl. 1896. évben az összes 1143 frt 95 kr. bevételből 58 frt és 70 kr. készpénz maradt. Következett a tizújítás. Elnöknek egyhangulag Köröszty József építész s alelnöknek Kaufmann Lajos városi hivatalnok kiáltottak ki. A tisztikar többi tagjai valamint a választmányi tagok titkos szavazás útján választottak. A szavazatszedő bizottság Sirisaka Andor elnöke alatt Schvartz Károly és Vogl János tagokkal megejti a választást, melynek eredményét itt közöljük. Igazgató: Bottlik Imre, I. titkár: Kriegl József, II. titkár: Budán Ferenc, pénztáros: Schweicer Károly, ellenőr: Horváth József, levéltáros: Lengyel János. Választmányi tagok a működő tagok közül: Bedő Károly, Gantner Ágost, Károly József, Mészáros Lajos, Schwartz Károly és Vörös István. Pórtagok: Koncsicska József és Schediwy Ferenc. Választmányi tagokká lettek a pártoló tagok sorából: Csendes Alajos, Krautzak Gyula, Nikkell Kálmán és Rupperecht Nándor. A jelen voltak a választás eredményét éljénzésekkel fogadták, valamint lelkesen megéljénzték új elnöküket is, kinek tiszteletére karmester és hangjegyek nélkül egy népdalt szép sikerrel énekeltek el. A gyűlés után az új elnök sörökkel vendégelte meg az egyesület jelen volt tagjait, a kik Köröszty Józsefnek a közelebbi napokban szerenádöt fognak adni.

— **(Csapdába jutott tolvaj.)** Schwarc Izrael, zsidó, tegnap este a Kossuth-utcába menve, találkozott egy fiatal, a ki két ágydeszkat cipelt magával, Schwarcnak feltűnt a szokatlan időben ilyen munkát végző gyerek s a mikor jobban szemügyre vette az ágydeszkat, megismerte rajtuk a — saját jelzését. Kérdőre vonta hát a fiút, hogy hol vette azokat s az először ölt-hatolt, később azonban — mikor Schwarc megmondta, hogy a deszkák az övéi, bevallotta, hogy éppen most lopta el azokat egy udvarban a fáskamrából. A csapdába jutott tolvajt Schwarc feljelentette a rendőrségnek s az most megkapja büntetését a lopásért.

— **(A Verdi Requiem)** előadása érdekében a pécsi zenekedvelőket, akik valamely hangszerezen közreműködni vállaloznak, a zenekedvelők igazgatója ezennel felkéri, hogy a f. é. január 12-én, kedden este 8 órakor a pécsi jótékony nőegylet

helyiségeiben a rendes próbára megjelenni sziveskedjenek. Jöjjön mindenki külön meghívás nélkül; vegyen részt képessége szerint a világhírű alkotás előadásában; ezzel maradandó drága emléket szerez kedélyének s halás lesz önmagának a fáradozásért, melyet a mű megismerésére fordított.

— **(Magyarosodó község.)** Banyabánya-Baán községnek tizennégy utcája új napjára virradó éjjel megmagyarosodott. A községi elüljáróság éjnek idején tétette ki az utcákat jelző táblákat. A község legszebb terét Uray-terre magyarosították — a község érdemekben gazdag, népszerű esperes plébános után. Az utcák csupán magyar, jobbára történelmi nevezetességű nevekre kereszteltek. A jobbára németajku, de magyar érzelmű lakosság nagy meglepéssel fogadta az utcák neveinek megmagyarosítását.

— **(Percel Béni betegsége)** Percel Béni a siklósi kerület volt országgyűlési képviselője, Percel Dezső belügyminiszter öccse, mint politikai körökben beszélnek, súlyosan megbetegedett. Percelt a halasi választás izgalmi (tudvalevőleg ott is elbukott, az ellenzéki jelölttel szemben) tették beteggá és felépülése hosszabb ideig fog tartani.

— **(A kik elhagyták őseik hitét.)** Ismét negyvenhárom dályoki róm. kath. egyén jelentette be a mohácsi járási főszolgabirónak, hogy a r. kat. hitfelekezet kötelekéből kilép és semmiféle más vallásfelekezethez nem csatlakozik, más szóval, mind a 43 egyén felekezetenkülvé lett. Valóban megdöbbentő jelenség, hogy éppen az eddig a szigorú vallásosság hírében állott dályoki sokac népnél olyan rohamosan terjed a vallástalanság.

— **(Házi szarka.)** Özv. Löwy Lajosnének bejárónőként szolgált Krisztli Mari, éltesebb leányzó. Az urnő gyakrabban tapasztalta, hogy pénze a szekrényből nap nap után fogy s tegnap elhatározta, hogy végére jár a dolognak. Egy vas pénzszekrényecskébe nagyobb összegű pénzt tett s azt egy szekrénybe helyezte el. Azzal eltávozott hazulról, de mikor visszament, már a szekrényt kinyitva s a pénzt megdézsmálva találta. Azonnal jelentést tett a rendőrségnek, a hol aztán tolvaj leány beismerte, hogy a szekrényből ő lopott ki egyszerre 276 frtot; beismerte azt is, hogy több ízben dézsmálta meg urnője pénzkészletét s összesen 315 forintot rakott zsebre. Most az ügyészséghez küldik a tolvaj leányt.

— **(Álarcos bál Mohácson.)** Mohácson a tegnapelőtt rendezett tornaegyleti álarcosbál fényesen sikerült. A Budapestről hozatott bohócok igen előnyösen mutatottak be magukat s a mulató közönségnek valóban derült estélyt szereztek. A rendezőknek dicséretére legyen mondva leányaink e bálba — akár jelmezben voltak, akár nélkül, — igen jól érezték magukat s felségesen mulattak. Az estély tiszta jövedelme 45 frt volt.

— **(Szinészet Mohácson.)** Somogyi Károly, a pécsi nemzeti színház igazgatója szintársulatával, f. hó 16-tól kezdve, a Salvini-előadások ideje alatt, Mohácsra megy, hogy a színelőadásban szükölködő város lakosságának kellemes élvezetet nyújtson. E hirt a Mohácson általános öröm követte.

— (A pécsi hadastyánok) mo-
hácsi fiókegylete e hó 16-án a „Korona“
vendéglő termeiben saját zászló-alapja javára
táncestélyt rendez, mely alkalomra a belépti
díj személyenkint 40 kr. lesz. Felülfizetés-
ket az egylet — a jótékony cél tekintetéből —
köszönettel fogad és hirtalpig nyugtáz.

— (Hivatalvesztés.) Purmann Géza
hercegszöllősi jegyzőt a belügyminiszter kül-
lönféle fegyelmi vétségek miatt állásától el-
mozdította.

— Nemzeti szálloda. Budapest legked-
veltebb, elsőrangú szállodája a főváros köz-
vetlen központjában (Váci-utca 22.) mérsé-
kelt árak 1 frittól feljebb, huzamosabb ideitartózkodásnál árendemény. — Kellemes
családi tartózkodási hely; a téli időnyre lak-
ások hét- vagy hónapszámra jutányosan
kaphatók. Villanyvilágítás, lift és fürdők.

Alkalmi vétel túlhalmozott raktár-
nál fogva mindenféle tárgyak egész külön
csoportban u. m. valódi ezüst és china ezüst
consoldiszek, serlegek, korsók, falidiszek,
írókészetek, kenyérkosarak, tortalapok, gyer-
tyatartók, szivar, szivarka dobozok és szip-
kák stb. mélyen leszállított árakon, de azért
a tárgyak mégis művészies kivitelben kap-
hatók Schönwald Imre ékszergyárosnál Pé-
csett Király (főutca) Hattyu épület.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ d. e. 11 „	34 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ 44 „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „	6 „ 37 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „	8 „ 18 „
Budapest	„ 1903. sz.	„ „	éjjel 11 „ 30 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz.
vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz.
vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz.
vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	„ „	8 „ 2 „
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes „ „	8 „ 23 „
Bécsből	8702. sz.**)	személyv. „ „	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	„ „ d. e. 11 „	18 „
Budapestről	1906. sz.	„ „ d. u. 4 „	8 „
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes „ „	5 „ 50 „
Budapestről	8701. sz.	„ „	„
Budapestről	1902. sz.	gyors „ este 7 „	50 „
Bócsból	8712. sz.	vegyes „ „	8 „ 5 „
Broodról	1903. sz.	személy „ éjjel 11 „	2 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz.
vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz.
vegyesvonathoz Nasic felől.

Farsangi naptár.

Január 16-án: Villányi ifjuság bálja.
— Kaposvári izz. nőegylet bálja. — A pécsi
Polgári Kaszinó első táncestélye. — Siklósi
iparosok Olvasókörének táncestélye.

Január 28-án. Vendéglősök bálja a
Vigadóban.

Február 1-én. Vörös keresztgyelet álarcos
bálja a Hattyuban. — Az első pécsi ve-
terán és betegsegélyző-egylet bálja a Scholtz-
féle sörházban.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kaszinó
második táncestélye. — A pécsi kádársegé-
dek szakegyletének farsangi táncvigalma a
Scholtz-féle sörházban.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok
táncestélye a Scholtz-féle sörcsarnokban. —
A „Pécsi Torna-Egyesület“ bálja a Vigadóban

Művészet, irodalom.

○ **Becstelének.** Hála Karnevál herceg-
nek, mert a szombati jogászbálra foglalkoz-
tatta a katonazenekart. Legalább a „Blitz-
weisz Kóbi“ helyett megismertük a mai
modern szinirodalom egyik leghatásosabb, leg-
igazabb alkotását, R o v e t t a Gerolamo szin-
művét, a „Becstelének“ et. A szombati telt
ház, dacára hogy jogászbál és tűzoltóbál is
volt ez este, legjobban tanuskodhatott a mel-
lett, hogy jó darabokra mindig van nálunk
közönség, s ez estével a direktor nagyon meg-
lehet elégedve. De meg volt elégedve az elő-
adással a közönség is. A darab oroszlanrésze
C s i k y László váliain nyugodott. Ő adta
Moretti Carlot s valóban művészi alakítással.
Az első felvonásban az egyszerű, lelkiismeret-
es hivatalnokot, a szerető családapát, majd
a jótévedője becsületében kételkedni nem merő
hálás férfit éppen olyan jól adta, mint a mi-
lyen természetes és igaz volt, midőn rájön
arra, hogy neje éppen e jótévedőjének volt a
szeretője. A hatás általános volt e jelenetnél
s a második felvonás után háromszor zúgott
fel a taps. A harmadik felvonásban, mikor a
Fornaris-féle végtárgyalásról megérkezik s
meghozza a hirt, hogy a sikkasztót hétévi
fegyházra ítélték, elementáris erővel hatott
ugy a lelkiállapotát megdöbbenően vissza-
tükröző külső megjelenése, mint minden izé
ben igaz játéka is. Csiky mellett a többi
szereplő is egytől egyig jól megállta helyét.
A n g y a l Ika de Fornarisné szerepében
művészi tudásának ismét egész tárházát mu-
tatta be; P o l g á r n é pedig Morettiné sze-
repében újabb sikerrel töltötte meg szép
haladásról tanuskodó sikerei számát. Jó volt
S o m o g y i az öreg Sigismond szerepében
s nem kevésbé L a u d a i, a csélesap nagyzó
Orlandi megjátásában. Még R á t h o n y i
Stefániáról is dicsérőleg kell megemlékeznünk,
olyan jól adta az árulkodó szolgáló szerepét;
B o g n á r, B o g n á r n é és V á r d a f f y jól
megállták helyüket a derék ensemblében. A
darab pedig maradandó hatást tett közönsé-
günkre s remélhetőleg többször is telt házat
fog csinálni.

Azonban még egyet. T u d t u n k k a l
a d a r a b v é g e n e m ö n g y i l k o s s á g.
Moretti Carlo, a ki megrendítő igazsággal
vágja felesége szemébe annak gyalázatosságát,
a maga becselensége tudatában pedig elke-
sereddéssel beszél arról, hogy az öngyilkos-
ságra gyáva, mert becselensége csak becsületes
embernek van bátorsága magát megölni, —
elrohan igenis hazulról s többé sohse látják:
Amerikába szökik. Miért volt hát az öngyilkos-
ságot jelentő lövés a szinifalak mögött?
Igaz, hogy ezzel a költői igazságszolgáltatás-
nak jobban elég van téve, de hová marad a
darab eredeti, modern iránya? . . . Hiszen
éppen ezzel találja el a mai modern életet,
mert ki látott mai nap sikkasztót, a ki ön-
gyilkos lenne, a helyett, hogy Amerikába vi-
torlázzék?! (++)

○ A magy. kir. operaház másora
1897. január 11-től 1897. január 17 ig.
Hétfő. A várszínházban II. Faust. Rotter,
Várent, Gábos, Arányi, Beck, Váradi. —
Kedd. A hugonották. Vasquez, Pewny, Semsei

Perotti, Takáts. — Szerda. Nincs előadás. —
Csütörtök. Corvin Máttyás. A piros cipő.
Pewny, Müller, Schmideck, Balogh, Beck,
Várady, Smeraldi, Garbone, Pini. — Péntek.
Nincs előadás. — Szombat. Lohengrin. Vas-
quez, Diósy, Perotti, Beck, Mihályi. — Vasár-
nap. Jó éjt Pantalon úr! A piros cipő. Ábrá-
nyiné, Kacér, Várent, Müller, Schmideck, Balogh,
Hegedüs, Dalnoki, Várady, Smeraldi, Carbone,
Pini. Ezen előadások bármelyikére előre lehet
jegyetrendelni Rózsa Gy. a M. K. Opera-
ház pénztárnokánál a hely árának levélben, utal-
vánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése
mellett a következő rendes elővételi helyára-
kon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt.
II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz.
11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30
kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb.
2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr.
II. emel. körszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr.
A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt
30 kr. III. emel. erkély- és zártszék. Erkélysz.
I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr.
VI—IX. 1 frt. Zártsz. I. sorb. 90 kr. II.
sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek át-
vehetőek a hajós utcai nappali pénztárnál az
előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig,
az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darab-
változtatás esetén a jegy érvényessége meg-
marad, de kívánatra a pénztár a beküldött
összeget visszafizeti.

Törvényték.

§ **Kiállt büntetés.** Hoffer Sándor
egy fiatal suhanc gyerek Fischl Ferenc
bodolyai lakosnál volt a múlt év közepén
Mikor eltávozott a vendégszerető fogadtatás
emlékére magával vitte a házigazdának 33
rőfnyi vásznát, mely 7 forint értéket képvi-
selt. A lopott vászonnal beállított Bakócán
egy vasuti őrhöz s el akarta neki adni 2
frt50 krért. Az őr bele is egyezett és 1 frtot
adott is neki, s azt mondta, hogy jöjjön ké-
sőbb vissza, akkor megkapja a többit Mikor
azonban a fiu visszament a pénzért, vissza-
adta neki a vásznát, mert élt a gyanupörrel,
hogy lopott portéka. Hoffer ekkor, hogy az
egy forintot visszatéríttesse, újabb csinyhez
folyamodott s elment T a k á c s János vasuti
őrhöz, ki Fischléktől szokott májat vásárolni
a mézarszékéből s azt mondta neki, adjon
egy forintot s majd ő visz neki májat. A fo-
rintot így ki is csalta, de az uton a csend-
őrség kezébe került s ekkor kiszűtek a csin-
jei. Ügyében szombaton tartotta meg a pécsi
királyi törvényték a végtárgyalást, látva
azonban töredelmes beismerését, csak 6 heti
börtönre ítélte, mely büntetést azonban az
épen hat hétig tartott vizsgálati fogsága ál-
tal kitöltöttnek vették s azonnal szabadlábra
is helyezték.

§ **Ítélethirdetések.** Sulyos testisértéssel
vádolt J o s i p o v i c s Károly előtt szomba-
ton hirdették ki a királyi kuria ítéletét,
mely héthavi fogházat mér reá. — Sikkasz-
tással vádolt B a d i v o j János kuriai ítélet
folytán kétheti fogházbüntetést kapott, mely
ítéletet szintén szombaton hirdették ki a vád-
lott előtt. — K o n y h á s Péter és T a r n ó-
c a y János összeveszvéen, Konyhás kiütötte
Tarnóca egyk szemét. Ezért jogerős ítélet-
tel egy évi börtönt, míg Tarnóca sulyos
testisértés vétségeért egyhavi börtönt kapott.
— S t a n i t s Mátó, pogányi lakos köz és
magánokirat hamisítás miatt egyévi börtönre

ítéltetett jogerős kuriai ítélettel. — Magzat elhajtás miatt vádolt Gungl Katalint öthavi börtönre, Aszmann Annát pedig egyévi börtönre ítélte a királyi Kuria. Aszmann Anna az ítélethirdetésen két kis porontyval a karján jelent meg; Gungl Katalin ismeretlen helyen tartózkodván köröztesét elrendelte a bíróság. — Gyujtogatással vádolt özvegy Kaszap Ferencét, kit a törvényszék 3 évi fegyházra ítélte, a királyi Kuria csak egyévi börtönre ítélte s ebből is 4 hónapot kitöltöttnek vett. — Végül gyujtogatással vádolt Máli György jogerősen egy évi börtönre ítéltetett, le vádlott társa Balogh Sándor felmentetett. Szombaton tehát nem kevesebb, mint nyolc új lakóval szaporodott az ügyészség fogháza.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 11 én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szünet után ma ült össze először a képviselőház. Neményi Ambrus előadó benyújtja a pénzügyi bizottság jelentését az olcsó marhasó áruba bocsátásáról szóló törvényjavaslatról, melyet elfogadásra ajánl.

Brázay Kálmán elfogadja a javaslatot, de ő a marhasó még olcsóbban kívánja árusíttatni, mint az a javaslatban kontemplálva van. Mellőzendő volna szerinte ama rendelkezés, mely szerint a vevők bárcával tartoznának igazolni, hogy marhatulajdonosok és ha elvesztik az ilyen bárcát, hát megbüntetik őket.

Zichy Jenő gróf szintén elfogadja a javaslatot Brázay módosításával.

Okolicsányi László szintén elfogadja a javaslatot, egyszersmind azonban reámutat, hogy ez a bárca-rendszer ismét csak egy új eszköz az ellenzéki polgárok zaklatására.

Asbóth János kifejti, hogy a kormány kizsákmányol elnyom minden nemzetit, hogy a hazátlan spekulációt hizlalja. Ha ellenzéki védelmez gazdasági kérdést, rásütik, hogy agrárius, le kell tehát szavazni. Ez juttatta ennyire az országot. Különbö a javaslatot elfogadja.

Lukács László pénzügyminiszter összeegyezteti a gazdák és a kincstár érdekeit. Bárca nélkül számtalan visszaélés lenne. Az egységes ár az alóállítás helyen lakókat fölötte sújtaná.

Ezután a Ház a javaslatot úgy általában, mint részleteiben elfogadja. Utána pedig elfogadták a közösi póthitelről és több vicinális vasut engedélyezéséről szóló törvényjavaslatot.

TÁVIRATOK.

— **Szabadon bocsátott lelkes.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stojalowszky pátert a törvényszéknek az igazságügyminisztértől jóváhagyott határozatára ma delben szabadon bocsátották.

— **A papiros-buza ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A curia mai döntvénye szerint tőzsdei árkülönbözeti játékból eredő követeléseket a törvényszék nem ítélteti meg.

— **Öngyilkos hadnagy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sopronban Ruepprecht, dúsgazdag földbirtokosnak fia, János, huszárhadnagy, becsületbeli dolgokból kifolyólag öngyilkos lett.

— **A főváros ötvenmillió kölsőne.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) A kiküldött bizottság vasárnap délután négy órakor kezdte meg a tárgyalásokat a Magyar Általános Hitelbankkal és a banksoportokkal. A bizottság kiküldöttjei Márkus József polgármester, Haberhauer alpolgármester, Lampel Hugó főszámvevő, Steiger Gyula bizottsági tag voltak, a Hitelbank részéről pedig Pallavicini Ede örgróf és Kornfeld Zsigmond, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank képviselőjében Lánzy Leo és Wein Fülöp, a Pesti Hazai Első Takarékpénztártól Hevessy Ödön, a Kereskedelmi és Iparbanktól Schwarcz Felix, a Leszámitoló és Pénzváltó bank részéről pedig Beck Miksa jelentek meg a tárgyaláson, melynek eredménye az volt, hogy a régi feltételek mellett megtörtént a teljes megegyezés. A tárgyalások alapján létesült megegyezés már egy-két nap alatt atmegy a bizottság plenumának, a tanácsnak, és a fővárosi közgyűlésnek a retortáin.

— **A portás gyilkosa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az irgalmasok budai kórházában a múlt évi április 12 ről 13 ra virradó éjjel elkövetett gyilkosság tettese felett szombaton este 6 órakor mondotta ki a budapesti büntető törvényszék két napon át folytatott tárgyalás után az ítéletet. A törvényszék Bakonyi Sándort, a ki — mint megirtuk — szörnyű tettet mindvégig tagadta, a btk. 279. §-ba ütköző szándékos emberölés büntetésében bűnösnek mondotta ki és ezért tizenkétévi fegyházzal sújtotta. Midőn az elnök a törvényben előirt kérdést intézte a vádlotthoz, hogy megnyugszik-e az ítéletben, vagy felebbez, Bakonyi, a ki eddig a legnagyobb közönyt színlelte, magából kikelve, izgatottan kiáltotta: Főlebbezek! Hiszen ártatlan vagyok!

— **Elsikkasztott zarándok pénzek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Beszedits Ivánt, a ki római zarándok utra felhívást bocsátott ki, a jelentkezőktől előlegeket szedett fel, de a zarándok utbói semmi sem lett, mert a több százra menő forintba menő előlegeket a lelketlen szédelő elsikkasztotta, a fővárosi rendőrség most több oldalról érkezett feljelentések folytán letartóztatta s átadta az ügyészségnek.

— **A dob-utcai rablógyilkosság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi rendőrség „erélyes nyomozását“ a betörők és utonállók éjjeli társadalma cinikus nyugalommal fogadja. Alig csillapodott le az izgatottság, melyet a dob-utcában fényes nappal elkövetett rablógyilkosság híre keltett fővárosszerte, már újra két vakmerő gonosztétről kellett hallanunk. Nem valamelyik kaliforniai telepítvényen, hanem a budapestiek büszke Andrassy-utjának egyik élénk pontján történt az az eset, hogy egy férjével karöltve sétáló hölgyről egy utonálló siheder egyszerűen letépte arany láncát; s nem is hajnal felé, hanem esti nyolc órakor. Egy a másik esetben pedig egy a sötétből előbukkanó alak revolvert szegezett egy gyanúlanul hazafelé siető polgár mellének. De a jó fővárosiak nyugodtan alhatnak; a rendőrség jegyzőkönyvet vett fel az esetről s a nyomozást „teljes erélylyel megindította“. Hogy milyen fényes eredményeket mutatnak fel ezek a nyomozások azt eléggé igazolja az a közlemény, a melyet a rendőrség egy könyamotos utján kürtölt ma világgá. A dob utcai rablógyilkosság ügyében folytatott vizsgálat fontos fordulóponthoz ért; — a rendőrségnek ugyanis sikerült minden kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a gyilkos által elloptott téli kabát jobb oldalán levő belső zseb vak zseb, és hogy a téli kabát külső jobb oldali zsebében levő bélés kissé elszakadt (!) — És még akad ember, a ki a fővárosi rendőrség zsenialitását kétségbe vonja.

— **Életunt tanuló.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Vasárnap déli egy órakor a Margithidről Grosz Izso, 23 éves műegyetemi hallgató, a Dunába ugrott. A hideg hullámok azonban csakhamar kijozanitották, s hatalmasan szabva a habokat kiuszott a partra. Tettének okát nem mondotta meg; a mentők szülei lakására szállították.

— **Jégzajlás a Dunán.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) A napok óta tartó hideg időjárás következtében a Dunán megindult a jég. A fővárosnál ennek következtében a csavargözösök beszüntették a közlekedést, s az újpesti kikötőbe mentek, ahol a teletölteni fogják.

— **Népgyűlés a fővárosban.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Tegnap délután mintegy ezer ember gyűlekezett össze a fővárosi Vigadóban, hogy a magyar földre menekült Stojalowszki páter kiadása ellen állást foglaljon. A gyűlést Vázsonyi Vilmos dr. kezdeményezésére a demokrata-kör hívta egybe, de azon a meghívott függetlenségi-párti polgárokon és a lengyel kör tagjain kívül egy csomó szocialista munkás is megjelent. Alig foglalta el Vázsonyi elnöki székét, a szocialisták elkezdették zajos működésüket. Midőn az első szónok, Fialussy Árpád dr. beszédét így kezdte el: „A közszabadság megvédelmezése céljából jöttünk ide“...

— Itt vagyunk mi, akik megvédelmezük! — felkiáltások hangzottak fel a terem háttérében levő szocialisták soraiból. Erre nagy láрма keletkezett. Vázsonyi Vilmos beszédét is folyton szocialista izü közbekiáltásokkal zavarták. „Le vele!“ kiáltások hangzottak fel míg végre Vázsonyi kénytelen volt az ülést feloszlatni. Erre a zajos vendégek nagy láрма közt széteszoltak. A gyűlés egybehívói a Vigadóból a demokrata körbe mentek, ahol Vázsonyi indítványára elhatározták, hogy az igazságügyminiszterhez küldöttséget menesztzenek, s tőle a menedék jog szabályozását kéri s hasonló tárgyú kérvényt nyújtanak be a képviselőházhoz is.

(NYILT-TÉR+)

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorum

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
Lindó.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése

Foghuzás szegényeknek ingyen.